

În această primăvară am citit o carte extraordinară, pe care cu drag o numeam și o numesc „cartea interzisă”, și anume „Codul lui da Vinci”. Atât de multe zvonuri și critici răutăcioase am auzit că a primit romanul lui Dan Brown; voiam de mult să analizez personal paginile acelei cărți, ca să văd adevărul... în ochii mei. Nu ironic, nu sarcastic, sincer mi se pare „demnă de citit”, așa cum am făcut eu – cu sufletul la gură – , mai ales de către cei care caută în fiecare pictură câte un „indiciu” ascuns. Încă din primele pagini, m-am îndrăgostit de felul lui Brown de a scrie. Nu găsesc cuvintele să îl descriu, poate fiindcă seamănă cu... felul meu de a scrie. Romanul ar fi o cursă plină de provocări într-un labirint cu o singură intrare, dar, ticălos, cu mai multe ieșiri... Erau cinci ieșiri care mi-au apărut în față – pentagrama – , dar la sfârșit eu, ca și cititor, am fost nevoită să merg în spate câțiva pași, lectura fiind depășită de propria-mi imaginație. Povestea s-a încheiat brusc, parcă în punctul culminant, iar restul narațiunii fiecare cititor îl va interpreta altfel. După ce am terminat de citit cartea, o săptămână întreagă am stat pe gânduri...

Aflat la Paris, Robert Langdon, profesor american de simbolistică și istoria artei, intră într-o serie de conflicte după ce este suspectat de asasinarea bătrânului custode al Luvrului, Jacques Saunière. Agentul francez Sophie Neveu, specialist în criptografie, știe că Langdon este nevinovat și cunoaște anumite secrete din trecutul lui Saunière. Urmăriți de Poliția Franceză și de Opus Dei – o congregație catolică suspicioasă – , cei doi descifrează codurile lui Saunière, cu scopul de a găsi „cheia de boltă” – niște documente ce ar putea schimba omenirea, ascunse de organizația secretă Prioria din Sion, și care ar stârni mânia Vaticanului, ducând la haos și teamă. Este mult prea complicată povestea, mi-ar fi greu să o rezum, dar tocmai acele întâmplări relatate în paralel sunt așa captivante!

Fiecare cod mi l-am notat într-un caiet, despre fiecare clădire și operă de artă menționată în carte am căutat informații și m-am uitat ce au scris alții despre roman. Anumite melodii din telefon le-am numit „teme muzicale”, deoarece mi se păreau potrivite pentru momentele urmăririi, muzeul Luvru pe timpul nopții sau ceața în care te cufundă Vaticanul. Profesorul Robert Langdon este personajul meu preferat, deși ar trebui să citesc și alte cărți cu el ca să mă conving. M-a încântat faptul că vechile țări ale Spaniei, Italiei, Franței și Angliei au fost legate de noua Americă și că lucrurile cele mai interesante pentru mine au fost toate cuprinse în filele acestei cărți: criptografia, simbolistica, istoria, arta și istoria artei.

Scriind acestea, mă întreb și mai mult de ce a fost această carte atât de problematică. Am omis, totuși, un lucru: arta și simbolistica sunt într-o strânsă legătură cu religia. Nu toți oamenii sunt deschiși la idei noi, mulți iau prea în serios ce este scris acolo, mulți numesc tot ce este „nou” și „diferit” cu foarte mare ușurință „prostii”, „abureli”. Eu nu am luat „diferența” ca pe un motiv de supărare, am studiat „diferența” și mi-am zis că „Adevărul e pe undeva la mijloc...”. La urma urmei, nimeni nu știe adevărul decât Adevărul Însuși, și nici trecutul nu îl știm în adevăratul sens al cuvântului, multe s-au pierdut, s-a poruncit să se piardă niște lucruri copleșitor de importante... sau, poate, a fost de multe ori rescrisă istoria.

Astfel, răspunsul la multe întrebări vi-l oferă „Codul lui da Vinci”, de reușiți să-l decipiați. Tot așa, alte o mie de întrebări vor apărea după ce ați înțeles sau nu scrierea...

Periculos, enigmatic ca surâsul Giocondei, trecutul ne vorbește în șoapte și azi, iar adevărul adesea ne sperie sau nu-l credem. Vedeți arta dintr-o cu totul altă latură, gândiți-vă la Marelui Maestru al Prioriei din Sion, vă recomand cartea „Codul lui da Vinci” a lui Dan Brown și vă doresc o lectură plăcută!

În penumbra „Codului lui da Vinci”...

Scris de Lavinia Grijac

Sâmbătă, 18 Iunie 2011 08:53 - Ultima actualizare Sâmbătă, 18 Iunie 2011 10:57

AUTOR: Grijac Lavinia-Alexandra, clasa a VIII-a